

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 6

гр. София, 11.03.2026 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ
 лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20266000600005 по описа за 2026 година

образувано по въззивна жалба, вх. № 1459/05.11.2025 г. и допълнение към нея от адв. П. Б. – защитник на подсъдимия Д. З. Х. и въззивна жалба от пострадалия М. Г. М. чрез повереника адв. Д. Н. А.а срещу присъда № 4/02.07.2025 г. постановена по НОХД № 28/2025 г. по описа на Военен съд - С..

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

С присъда № 5/28.10.2025 г. постановена по НОХД 131/2024 г. по описа на Военен съд – П., подсъдимият бивш Д. З. Х. е признат за виновен в това че на 21.10.2023 г., около 20:00 часа в град П., при превишаване пределите на неизбежна отбрана, направил опит умишлено да умъртви гражданското лице М. Г., по начин и със средство опасно за живота на мнозина, като го прострелял в областта на гръдния кош, чрез възпроизведен един изстрел от огнестрелно оръжие, като деянието останало недовършено по независими от него причини, поради което и на основание чл. 119, вр. чл. 116, т.б, вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал.1, вр. чл. 54 от НК, е осъден на наказание лишаване от свобода за срок от 3 (три) години.

Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен, в това, че на 22.10.2023 г. , в град П. държал без разрешение боеприпаси за огнестрелно оръжие – 60 бр. патрони, кал., обр. 43, с маркировка „.....“, със стоманен сърдечник от твърдо ядро, притежаващо бронебойно действие, ползващи са в БА и непродаващи се в търговската мрежа, поради което и на основание чл. 339, ал.1, пр.2, вр. чл. 54 от НК е осъден на две години и шест месеца лишаване от свобода.

На основание чл. 23, ал.1 от НК му е наложено едно общо най-тежкото наказание, а именно 3(три) години лишаване от свобода. На основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението му е отложено за срок от 4 (четири) години. На

основание чл. 59, ал.1, б.“а“ от НК е приспаднато времето през което е бил задържан под стража. Отнет в полза на държавата е пистолет „.....“, кал....., като вещ послужила за извършване на умишленото престъпление, както и 60 бр. патрони, кал., обр. 43, с маркировка „.....“. Със същата присъда съдът е разпоредил връщане на веществените доказателства и се е произнесъл по разносните по делото. С определение по реда на чл. 309, ал.4 от НПК съдът е отменил мярката за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 6 000 (шест хиляди) лева и я е заменил с най-леката, а именно „Подписка“.

Във въззивната жалба от адвокат Б. - защитник на подсъдимия Х. бланкетно се сочи, че постановения съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен. В допълнение към нея са изложени подробни аргументи и съображения по отношение на атакувания съдебен акт. Нарушението на процесуалните правила е обосновано с доводи за допуснати отклонения от правилата на НПК относно оценката на събраните доказателства и недоказаност на вината на подсъдимия по двете обвинения. Твърди се по-конкретно, че досежно обвинението за извършено престъпление по чл. 119, вр. чл.116, ал.1, т.6, вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал.1 от НК първоинстанционния съд не е обърнал внимание на множество факти и обстоятелства, по отношение на поведението на подсъдимия, които са от особена важност на постановяване на правилна и законосъобразна присъда. Посочва се, че в приетата комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза е допуснато, че е възможно подсъдимия Х. субективно да е възприел ситуацията като застрашаваща го. Това било потвърдено от разпита на вещото лице В., проведен в съдебното заседание по делото, проведено на 20.08.2025 г., но не е взето под внимание от съда и въпреки, че според експертното заключение не се покриват обективно критериите на „уплаха и смущение“, това не изключва субективните преживявания и възприятия на подсъдимия. Аргументират се доводи за неправилност на експертното заключение, тъй като е направен подробен анализ на личността на подсъдимия, въз основа на който е установено, че поведението му е по-плахо, страхливо, с изразени форми на асоциалност. На тази плоскост се прави възражение, че при безспорно установени обстоятелства по делото, по никакъв начин не кореспондира със заявеното от пострадалия М. М. и съпругата му свидетелката Д. М.а, а именно: „държеше се арогантно и идваше към нас, ухилен до уши“, като се изразяват се доводи за внушения, че подсъдимия е провокатор. Счита се, че първоинстанционния съд е абдикирал от задължението си да постанови присъда по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Акцентирано е върху непълното фактическо изясняване на делото, като е посочено, че действията на подсъдимия Д. Х. са единствено с цел да защити личността си от насочено срещу него противоправно поведение, а именно нанесени му множество удари в областта на корема. Попаднал в ситуация, в която да извади оръжие и да стреля. Поведението му говори за безизходица, от която е опитвал да излезе, от застрашаваща го ситуация, като е стрелял само веднъж. Въпреки, че съдът е

засегнал този факт, във въззивната жалба е аргументирано възражение, че изводите са неправилни и не следва да се възприемат. Сочат се доводи за липса на умисъл. На следващо място, се аргументира възражение за необоснованост. Твърди се, че в атакуваната присъда първоинстанционния съд не е коментирал поведението на пострадалия М. М.. Сочи се, че въпреки неформалната уговорка между М. М. и собственика на процесния гараж, същия не е имал основание да използва обидни изрази и физическа саморазправа. Още повече, пострадалият М. бил възпрепятствал подсъдимия Х. да освободи въпросното паркомясто, като го е „запушил“. В този смисъл е възражението за погрешни изводи на съда. Подробно е обосновано и възражение относно правните доводи в мотивите на първоинстанционния съд досежно неизбежната отбрана, като се твърди, че нападението е от пострадалия М. и при конкретните обстоятелства единствено използваното средство за защита е било единствено възможно и необходимо за промяна на реалното съотношение между силите на нападателя и нападнатия. В този смисъл се посочва, че поведението на подсъдимия не е общественоопасно и не е налице нарушаване пределите на неизбежна отбрана. Следващото възражение във въззивната жалба е обосновано с липса както на пряк, така и на евентуален умисъл. Твърди се, че в конкретната ситуация, подсъдимият е бил възпрепятстван да си тръгне, в следствие му е нанесен побой и единствената му цел е била да се преустанови нападението срещу него. Изразява се несъгласие с извода на съда, че деянието е останало недовършено по независими от него причини. Посочва се, че веднага след като е възпроизведен изстрел и нападението е преустановено, той се е обадил на „Спешен телефон 112“, изпълнил е дадените му указания и е обезопасил оръжието, като с тези си действия косвено подсъдимия е указал помощ на ранения нападател.

За престъплението по чл. 339, ал.1 от НК е аргументирано възражение за недоказаност по категоричен и несъмнен начин. Посочва се, че патроните са били налични в търговската мрежа и свободни за закупуване, което обстоятелство е достатъчно за да определи деянието като несъставомерно.

Не на последно място, възражява се срещу мотивите към постановената присъда, като изготвени в несъответствие с чл. 14, чл.16, чл. 107, ал.3 и чл. 305, ал.3 от НПК, регламентиращи изискванията, на които следва да отговаря съдържанието на мотивите към съдебния акт. Посочва се, че същите са неясни, тъй като липсва правна аргументация защо едно обстоятелство се приема, а друго отхвърля. Аргументират се доводи, че първоинстанционния съд е приел изцяло доводите на държавното обвинение и не е формулирал свои, като независимо от завидния обем на мотивите, тяхното съдържание не удовлетворява стандартите за обективизиране на вътрешното убеждение на решаващия съд по фактите, по доказателствата, по правото и по наказанието. Не се посочва възприетата от съда фактология, като вместо това, изискването за формиране на изводите по фактите е заместено с преразказ на съдържанието на гласните доказателствени средства и буквален препис на

експертните заключения. Изводите за съставомерност представляват пресъздаване на диспозитива на присъдата, а съображенията, свързани с определяне на наказанието на подсъдимия са лаконични. В мотивите на атакуваната присъда многократно доводите на защитата се приемат за несъстоятелни и необосновани, без да се посочва защо се отхвърлят и въз основа на какви факти и обстоятелства, а липсата на мотиви е предвидено в закона като абсолютно процесуално нарушение, обуславящо отмяната му. Прави се и възражение, че съдия - докладчикът по делото полк. С.С. е придобил право на пенсия и е упражнил същото право. Съответно няма право да е военен съдия, т.е съставът на съда е незаконен. Иска се отмяна на съдебния акт и постановяване на нова оправдателна присъда. Алтернативно е направено искане з

Във въззивната жалба от частния обвинител М. Г. М. чрез повереника си адв. Д. Н. – А.а – АК гр. П. са релевирани възражения за несправедливост на наложеното наказание за деянието по чл. чл. 119, вр. чл. 116, ал.1, т.6, вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал.1 от НК. Твърди е, че при отмерване на наказанието на подсъдимия за първоинстанционния съд неправилно е определил съотношението между смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства и оценката на тяхната тежест, а от там и наложеното наказание е занижено, като се вземат предвид характеристиките на личността на подсъдимия, неговата обществена опасност и обществената опасност на деянието. Според повереника съдът не е отчел аргументите на частното обвинение в подкрепа на становището, че наказанието следва да бъде близо до 5 (пет) години лишаване от свобода. Излагат се съображения, че отегчаващите обстоятелства имат значителен превес над смекчаващите, а именно изявите на презрително отношение към другите, пълно отсъствие на респект и уважение към човешкия живот, готовност да убие мигновено и без никакво колебание, както и липсата на критичност към извършеното от подсъдимия деяние. Иска се изменение на обжалваната присъда, в частта относно наложеното наказание на подсъдимия Д. З. Х. за деянието по чл. 119, вр. чл. 116, ал.1, т.6, вр., вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал.1 от НК като същото бъде увеличено към максималния предвиден в закона размер.

Няма постъпили възражения от страните.

По делото има направени доказателствени искания от адвокат П. Б. – защитник на подсъдимия Д. З. Х., да бъде допусната повторна комплексна съдебно-психиатрична експертиза и повторна балистична експертиза, по които настоящият въззивен състав ще се произнесе след становище на страните в съдебното заседание по делото във фазата му на въззивното производство.

С оглед разпоредбата на чл. 329, ал. 2 от НПК и повдигнатото срещу подсъдимото лице обвинение за престъпление по чл. 339, ал.1 от НК, което се явява тежко, по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, въззивният съд намери, че присъствието му в съдебното заседание е задължително.

Към момента не е налице необходимост да бъде провеждан разпит на подсъдимия редник Д. З. Х..

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, след като се запозна с атакуваната присъда № 5/28.10.2025 г. постановена по НОХД 131/2024 г. по описа на Военен съд – П., събраните досъдебното производство и на съдебното следствие доказателства, с доводите във въззивните жалби и допълнителното изложение към жалбата на подсъдимия Х., и след служебна преценка, намира че делото следва да бъде насрочено за разглеждане с призоваване на страните, в законоустановения срок.

Поради изложеното и на основание чл. 327 от НПК Военно-апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **21 април 2026 г. от 10.00 часа** в гр. София, Съдебна палата, партер, зала № 4.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ подсъдимия ... Д. З. Х., защитника му адв. П. Б. - АК П., частния обвинител гр.л. М. Г. М., повереника му адв. Д. Н. - А.а, както и прокурор от Военно-апелативна прокуратура.

ДА СЕ УВЕДОМИ подсъдимия, че присъствието му в залата е задължително.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____